

Warszawa, 2 września 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko/US.90

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), dalej ustawa ooś, zawiadamiam, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 20 września 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko/US.87, utrzymał w mocy postanowienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 9 czerwca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko.77, prostujące oczywiste omyłki w decyzji własnej z dnia 17 września 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko.52, uchylającej decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2018 r., znak: WOOŚ.4211.1.2017.AZ.67, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Droga wodna łącząca Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską – lokalizacja Nowy Świat* w części i w tym zakresie orzekającej co do istoty sprawy lub umarzającej postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymującej powyższą decyzję w mocy.

Doręczenie postanowienia stronom postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni liczonych od następnego dnia po dniu upublicznienia zawiadomienia.

Z treścią postanowienia strony postępowania mogą zapoznać się w: Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku, Urzędzie Miejskim w Elblągu, Urzędzie Gminy Elbląg, Urzędzie Miasta Krynica Morska, Urzędzie Gminy Sztutowo oraz Urzędzie Miasta i Gminy w Tolkmicku lub w sposób wskazany w art. 49b § 1 Kpa.

Ponadto treść postanowienia zostanie opublikowana w terminie do 14 dni od dnia jego wydania w „Publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie”, do którego link znajduje się w Biuletynie Informacji Publicznej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (<https://www.gov.pl/web/gdos/udostepnianie-informacji-publicznej3>).

Upubliczniono w dniach: od do.....

Pieczęć urzędu i podpis:

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Agnieszka Jasinska
Główny Odnawialna Środowisko

Art. 49 § 1 Kpa Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Art. 49b § 1 Kpa W przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 § 1 lub art. 49a o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

Art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy ooś Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712) Do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 20 września 2021 r.

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko/US.87

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3, art. 144 oraz art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), dalej Kpa, po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia „Towarzystwo Ochrony Przyrody” z dnia 5 lipca 2021 r. o ponowne rozpatrzenie kwestii rozstrzygniętej postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 9 czerwca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko.77, prostującym oczywiste omyłki w decyzji własnej z dnia 17 września 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko.52, uchylającej decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2018 r., znak: WOOŚ.4211.1.2017.AZ.67, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Droga wodna łącząca Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską – lokalizacja Nowy Świat* w części i w tym zakresie orzekającej co do istoty sprawy lub umarzającej postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymującej powyższą decyzję w mocy,

utrzymuję w mocy ww. postanowienie.

Uzasadnienie

RDOŚ w Olsztynie decyzją z dnia 5 grudnia 2018 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.), dalej ustawa o oś, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Po rozpatrzeniu odwołań Województwa Pomorskiego z dnia 28 grudnia 2018 r., Stowarzyszenia „Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków” z dnia 28 grudnia 2018 r., Stowarzyszenia „Towarzystwo Ochrony Przyrody” z dnia 31 grudnia 2018 r., Stowarzyszenia Ekologicznego „Eko-Unia” z dnia 2 stycznia 2019 r. oraz Stowarzyszenia „Straż Ochrony Przyrody w Polsce” z dnia 2 stycznia 2019 r. od powyższej decyzji, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska decyzją z dnia 17 września 2020 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 Kpa oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o oś, uchylił decyzję RDOŚ w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2018 r. w części i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy lub umorzył postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymał powyższą decyzję w mocy.

Na wniosek Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 13 listopada 2020 r., postanowieniem z dnia 9 czerwca 2021 r., Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska sprostował oczywiste omyłki w decyzji z dnia 17 września 2020 r.

W dniu 5 lipca 2021 r. Stowarzyszenie „Towarzystwo Ochrony Ptaków” wniosło o ponowne rozpatrzenie kwestii rozstrzygniętej powyższym postanowieniem. Wniosek został wniesiony w ustawowo przewidzianym terminie – Stowarzyszenie otrzymało zaskarżone postanowienie w dniu 29 czerwca 2021 r.

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 9 czerwca 2021 r. w części dotyczącej pkt: 1, 2, 3, 5, 7 i 9 oraz orzeczenie o odmowie sprostowania decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r. w tym zakresie, a także zarzuciło, że postanowienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, w szczególności art. 7 Kpa, z uwagi na błędne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, oraz art. 113 § 1 Kpa, poprzez jego błędne zastosowanie w odniesieniu do pkt: 1, 2, 3, 5, 7 i 9, wskazując, że błędy zaistniały w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie stanowią oczywistych omyłek czy też błędów pisarskich.

Rozpatrując ww. wniosek i biorąc pod uwagę przytoczone powyżej zarzuty, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 Kpa organ ponownie rozpatrując sprawę może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie będzie zgodne z rozstrzygnięciem zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji publicznej, wydając w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie wydane podczas wcześniejszego rozpatrzenia sprawy jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. Przez regulację przyjętą w art. 144 Kpa omawiany przepis stosuje się odpowiednio do wniosków o ponowne rozpatrzenie kwestii rozstrzygniętych postanowieniami. W ocenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska rozstrzygnięcie podjęte postanowieniem z dnia 9 czerwca 2021 r. jest prawidłowe i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jego uchylenie.

Zgodnie z art. 113 § 1 Kpa organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

Uregulowana w art. 113 § 1 Kpa instytucja sprostowania zawartych w decyzjach oczywistych omyłek służy przywróceniu rzeczywistej woli organu, ilekroć zachodzi pewna niezgodność między rzeczywistą wolą tego organu a jej wyrażeniem na piśmie. Przedmiotem sprostowania mogą być wyłącznie „błędy pisarskie i rachunkowe” oraz „inne oczywiste omyłki”. Ustawodawca nie wprowadził jednak definicji legalnych „błędów pisarskich i rachunkowych” oraz „oczywistej omyłki”. Należy przyjąć, że omyłka pisarska to między innymi widoczne, wbrew zamierzeniu organu, niewłaściwe użycie wyrazów, zwrotów. Oczywistość tego rodzaju błędów

można stwierdzić, porównując treść decyzji z zawartymi w aktach sprawy dokumentami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 2118/14). Podkreśla się przy tym, że wszystkie błędy prostowane w trybie art. 113 § 1 Kpa powinny cechować się oczywistością, a ta *winna wynikać z natury samego błędu lub z porównania treści rozstrzygnięcia z uzasadnieniem, treścią wniosku, innymi dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy albo z innymi czynnikami* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 marca 2019 r., sygn. akt: II GSK 397/17).

Dokonane sprostowanie w pkt: 1, 2, 3, 5, 7 i 9 sentencji zaskarżonego postanowienia dotyczyło zapisów w pkt 36 sentencji decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r., reformującym treść Załącznika nr 1 do decyzji organu pierwszej instancji, stanowiącego charakterystykę planowanego przedsięwzięcia:

- 1) w pkt 1 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska sprostował oczywistą omyłkę, poprzez wpisanie na str. 20 decyzji z dnia 17 września 2020 r. treści: „Będzie on funkcjonował jako tor jednokierunkowy (dla największych jednostek) z dwoma mijankami dla jednostek pływających (odpowiednio o szerokości ok. 100 m i ok. 120 m) i umożliwi żeglugę statków o nośności do 2000 t (4000 t w przypadku zestawu barek)” zamiast „Będzie on funkcjonował jako tor jednokierunkowy i umożliwi żeglugę statków o nośności do 2000 t (4000 t w przypadku zestawu barek)”.

Z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że: *Tor wodny na rzece Elbląg będzie funkcjonować jako jednokierunkowy (dla największych jednostek) z dwoma mijankami dla jednostek pływających (odpowiednio o szerokości ok. 100 m i ok. 120 m)*. Powyższe zostało wskazane w pkt 3.2.4 raportu (str. 40). Ponadto znajduje to potwierdzenie w pkt 3 streszczenia raportu, dotyczącym charakterystyki planowanego przedsięwzięcia, gdzie również wskazano, że: *Tor wodny na rzece Elbląg będzie funkcjonować jako jednokierunkowy (dla największych jednostek) z dwoma mijankami* (str. 12). Co więcej, w pkt 36 decyzji Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska orzekł, że w ramach modernizacji wejścia do portu morskiego w Elblągu planuje się wykonanie mijanek dla statków (str. 20, 22, 23 oraz 24 decyzji). Zatem nie sposób zgodzić się z zarzutem Stowarzyszenia, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska rozszerzył lub uzupełnił decyzję z dnia 17 września 2020 r., bowiem informacje o planowanych mijankach znajdowały się w kilku miejscach sentencji decyzji, a jedynie omyłkowo zostały pominięte w jej części, tj. fragmencie: „Będzie on funkcjonował jako tor jednokierunkowy i umożliwi żeglugę statków o nośności do 2000 t (4000 t w przypadku zestawu barek)”. Tym samym należy stwierdzić, że tut. organ prawidłowo sprostował oczywistą omyłkę w pkt 1 postanowienia z dnia 9 czerwca 2021 r.;

- 2) w pkt 2 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska sprostował oczywistą omyłkę, poprzez wpisanie na str. 21 lit. e, tiret drugie w decyzji z dnia 17 września 2020 r. poprawionego kilometrażu umocnień wzdłuż brzegów toru wodnego o wartości: „2+825” oraz „2+960” zamiast: „2+830” oraz „2+945”, natomiast w pkt 3 –

poprzez wpisanie na str. 21 lit. e, tiret czwarte poprawionego kilometrażu umocnień wzdłuż brzegów toru wodnego o wartości: „2+825” zamiast: „2+830”.

Z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z Załącznika graficznego nr 1.6 pn. „Zakres inwestycji w ramach toru wodnego na rzece Elbląg – arkusz 5” i nr 1.7 pn. „Zakres inwestycji w ramach toru wodnego na rzece Elbląg – arkusz 6” (dołączonych do pisma Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 13 września 2019 r.), wynika, że wykonanie umocnień typu II wzdłuż brzegu zachodniego planowane jest w km toru: od 0+850 do 1+775, 2+825 do 3+135, od 3+235 do 3+820, od 3+915 do 4+205, od 4+330 do 4+740 i od 5+338 do 7+250 (rzędna+2,5 m Kr), zaś obniżenie rzędnej umocnienia do +1,2 m Kr na brzegu zachodnim planowane jest w km toru ok.: 1+120, 1+525, 1+725, 2+960, 3+358, 3+550, 3+750, 3+945, 4+145, 4+340, 4+540, 4+735 i 5+342. Natomiast wykonanie umocnień typu IV na brzegu zachodnim planowane jest w km toru: od 1+775 do 2+055, od 2+225 do 2+415, od 2+780 do 2+825, od 3+820 do 3+915 i od 4+205 do 4+330 (rzędna +2,5 m Kr). Wartości te zostały błędnie odczytane z powyższych załączników, co w konsekwencji skutkowało zaistnieniem oczywistych omyłek w tym zakresie w treści decyzji.

Stwierdzić zatem należy, że omyłkowe wskazanie błędnego kilometrażu toru 2+830, zamiast 2+825 oraz kilometrażu toru 2+945, zamiast 2+960 w pkt 36 opisującym „Charakterystykę przedsięwzięcia” (str. 21 decyzji z dnia 17 września 2020 r.), stanowiło oczywistą omyłkę, która została sprostowana w pkt 2 i 3 postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 9 czerwca 2021 r. Oczywiście zaistniałego błędu pisarskiego, jakiego dopuścił się organ, można stwierdzić, porównując treść ww. decyzji z zawartymi w aktach sprawy ww. dokumentami, tym samym nie sposób zgodzić się z zarzutem Stowarzyszenia, że omyłka ta nie miała charakteru oczywistego;

- 3) w pkt 4 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił sprostowania oczywistej omyłki w decyzji z dnia 17 września 2020 r., poprzez wpisanie na str. 22, w przedostatnim akapicie ww. decyzji liczby drzew planowanych do wycinki w ilości „około 240” zamiast „około 190”, bowiem wycinka drzew w ilości około 240 sztuk nie wynikała z akt przedmiotowej sprawy. Z takiej samej przyczyny w pkt 8 Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił sprostowania oczywistej omyłki na str. 27, w pkt II „Wylesienia i wycinka drzew” decyzji z dnia 17 września 2020 r., poprzez wpisanie liczby drzew planowanych do wycinki w ilości „ok. 258” zamiast: „ok. 190”;
- 4) w pkt 5 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska sprostował oczywistą omyłkę, poprzez wpisanie na str. 22, w przedostatnim akapicie decyzji z dnia 17 września 2020 r. liczby drzew planowanych do wycinki w ilości „około 450” zamiast: „około 190”, natomiast w pkt 9 – na str. 27, w pkt II „Wylesienia i wycinka drzew”, poprzez wpisanie liczby drzew planowanych do wycinki w ilości „ok. 450” zamiast: „ok. 190”.

Wpisując w treści powyższej decyzji ilość drzew planowanych do wycinki, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska omyłkowo podał ilości wskazane w treści raportu, który w tym zakresie został zmieniony aneksem do raportu z września 2018 r. Na str. 268 aneksu wskazano, że umocnienie brzegów rzeki Elbląg wiąże się z koniecznością usunięcia ok. 450 sztuk drzew. Zatem biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, należy stwierdzić, iż błąd jaki pojawił się na str. 22 i 27 w pkt. II: „Wylesienia i wycinka drzew” decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r. kwalifikował się do sprostowania jako oczywista omyłka w trybie art. 113 § 1 Kpa. Oczywistość zaistniałego błędu pisarskiego można stwierdzić, porównując treść ww. decyzji z zawartymi w aktach sprawy dokumentami;

- 5) w pkt 6 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił sprostowania oczywistej omyłki na str. 27, w pkt II „Wylesienia i wycinka drzew” decyzji z dnia 17 września 2020 r., poprzez wpisanie numerów działek, na których będzie prowadzone wylesienie: „78/1, 79/1, 133/2, 132/2, 132/3, 180/9, 180/5, 180/8, 759/1, 784/2, 784/3” zamiast: „78/1, 79/1, 133/2, 132/2, 132/3, 180/9, 180/5, 180/8”, bowiem nie wynikało to z akt przedmiotowej sprawy, a tym samym nie stanowiło oczywistej omyłki ani błędu pisarskiego;
- 6) w pkt 7 sentencji ww. postanowienia Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska sprostował oczywistą omyłkę na str. 27, w pkt II „Wylesienia i wycinka drzew” decyzji z dnia 17 września 2020 r., poprzez wpisanie numerów działek, na których będzie prowadzone wylesienie: „78/1, 79/1, 133/2, 132/2, 132/3, 180/9, 180/5, 180/8, 784/2” zamiast: „78/1, 79/1, 133/2, 132/2, 132/3, 180/9, 180/5, 180/8”.

Działka o nr ew. 784/2, która została omyłkowo pominięta w powyższej części decyzji, była wskazana przez organ w innym miejscu tej decyzji, tj. na str. 25: *Kanał łączący Zatokę Gdańską z Zalewem Wiślanym oraz planowany przy kanale układ drogowo-mostowy będą zlokalizowane na działkach o numerach ewid.: 784/3, 784/2, 78/1, 79/1, 133/2, 132/2, 132/3, 180/9, 180/5, 180/8, 759/1, 756 i 787/42 (Wm) obręb Kąty Rybackie, gmina Sztutowo, województwo pomorskie*, w którym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska określił miejsce realizacji planowanego przedsięwzięcia. Tym samym nie sposób zgodzić się z zarzutem Stowarzyszenia, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał uzupełnienia powyższej decyzji. Uproszczony wypis z rejestru gruntów z 19 grudnia 2017 r. wskazuje, że na działce o nr ew. 784/2 ujawniony jest użytek gruntowy – Ls. Pominięcie jej przy opisie planowanej w ramach przedsięwzięcia wycinki wynikało z błędów przy redagowaniu tekstu decyzji, stanowiło zatem oczywistą omyłkę pisarską, na co jednoznacznie wskazuje przywołana wyżej część decyzji określająca miejsce realizacji przedsięwzięcia.

Podsumowując, wskazane wyżej w pkt: 1, 2, 4 i 6 niniejszego postanowienia wady decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r. stanowią oczywiste omyłki pisarskie, co jednoznacznie wynika z porównania sprostowanych fragmentów decyzji z pozostałą częścią rozstrzygnięcia, a także z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy. Tym samym

podniesiony przez Stowarzyszenie zarzut naruszenia przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska art. 113 § 1 Kpa, poprzez jego błędne zastosowanie jest nieuzasadniony.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 7 Kpa, przez błędne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, należy podkreślić, że Stowarzyszenie nie wskazało, jakie konkretnie okoliczności faktyczne sprawy i w jakim zakresie zostały błędnie przez organ wyjaśnione, ani na czym te błędy polegają. Z tego też względu Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie ma możliwości szczegółowego ustosunkowania się do powyższego zarzutu. Mając na uwadze, że organ w sposób wyczerpujący ustalił stan faktyczny sprawy w świetle przepisu art. 113 § 1 Kpa, z powyższym zarzutem nie sposób się zgodzić.

W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie wskazanym w pkt: 1, 2, 4 i 6 niniejszego postanowienia doszło do oczywistych omyłek pisarskich w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r., co uzasadnia utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji. Na postanowienie, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania postanowienia.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska

Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. Anna Stelmaszyk-Świerczyńska – pełnomocnik Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni, Urząd Morski w Gdyni, ul. Chrzanowskiego 10, 81-338 Gdynia
2. Stowarzyszenie „Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków”, ul. Odrowąza 24, 05-270 Marki
3. Stowarzyszenie Ekologiczne „Eko-Unia”, ul. Białoskórnicza 26, 50-134 Wrocław
4. Stowarzyszenie „Towarzystwo Ochrony Przyrody”, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa
5. Karolina Wielgosz-Rogocz – pełnomocnik Województwa Pomorskiego, ul. Okopowa 21/27, 80-819 Gdańsk
6. Radosław Rychter – pełnomocnik Stowarzyszenia „Straż Ochrony Przyrody w Polsce”, Krasnolęka 2 lok. 7, 82-220 Stare Pole
7. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.)

oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
3. Prezydent Miasta Elbląga
4. Wójt Gminy Elbląg
5. Burmistrz Miasta Krynica Morska
6. Wójt Gminy Sztutowo
7. Burmistrz Tolkmicka
8. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (dot. sprawy o sygn. akt: IV SA/Wa 2630/20)